

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΠΑΛΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΗΡΥΚΟΥ

Ο Δήμος Ικαρίας διοργανώνει - στην ανακαινισμένη αίθουσα εκδηλώσεων Παλιού δημαρχείου Αγίου Κηρύκου- για πρώτη φορά χειμερινές κινηματογραφικές προβολές (κάθε Παρασκευή & Δευτέρα) πάντα με ελεύθερη είσοδο για όλους.

Δευτέρα 26 Νοεμβρίου 2018 - Ώρα Έναρξης 20:30

Παλαιστίνη, Γαλλία 2012. **Σκηνοθεσία:** Νάζουα Νάζαρ .

Με τους: Κάλεντ Αμπολ Νάγκα, Σουάντ Μάσι, Μάλακ Ερμιλεχ κ.ά.

Υπόθεση : Ψυχολογική κατά βάση η ιστορία του πατέρα / τρομοκράτη που αποφυλακίζεται μετά από 10 χρόνια και ψάχνει την κόρη του, γυρίστηκε στη Ναμπλούς και τη Βηθλεέμ. Ο γοητευτικός ηθοποιός που υποδύεται τον πατέρα είναι Αιγύπτιος και ήρθε με βίζα 4 εβδομάδων για τα γυρίσματα, ενώ την ηρωίδα υποδύεται η Γαλλο - αλγερινή συνθέτης και τραγουδίστρια Σουάντ Μασί, που εμφανίζεται πρώτη φορά στην οθόνη.

Η σκηνοθέτης παρουσιάζει μια εξισορροπημένη εικόνα της παλαιστινιακής αντίστασης. Ο ευαίσθητος πατέρας που, ψάχνοντας να βρει την κόρη, βρίσκεται αντιμέτωπος με μια «απαγορευμένη» ερωτική ιστορία, εμφανίζεται πιο πολυσύνθετος και πιο ανθρώπινος από το σύνηθες μονοδιάστατο πορτρέτο του θετικού, πέραν κάθε κριτικής, ήρωα.

Η Νάζαρ παρουσιάζει μια συνθετότερη και ρεαλιστικότερη εικόνα ενός τόπου δουλειάς στην Παλαιστίνη, μιας βιοτεχνίας γυναικείων ρούχων, χωρίς να «ζαχαρώνει» τη ζωή και χωρίς να βάζει όλη την Ιστορία μέσα σε ένα φιλμ. Και ο πλούσιος επιχειρηματίας που έγινε πλούσιος ακριβώς γιατί προδίδει το λαό του πουλώντας το νερό των Παλαιστίνων στους εποίκους. Δεν υπάρχει πολιτική διάσταση χωρίς την κοινωνική και η κοινωνική συνδέεται εγγενώς με την πολιτική. Δεν υπάρχει διαχωρισμός περιεχομένου και αισθητικής, υποστηρίζει η Νάζαρ.

Κινηματογραφικές προβολές με ελεύθερη είσοδο για όλους

Τα μάτια του κλέφτη

Οι ταινίες από την Παλαιστίνη αποτελούν πάντα έκπληξη, και μάλιστα ευχάριστη. Τα παραπάνω ισχύουν και για τη δεύτερη ταινία μυθοπλασίας της Παλαιστίνιας Νάζουα Νάζαρ, μια δημιουργική, καλλιτεχνική προσπάθεια που αντικατοπτρίζει και σχολιάζει την παλαιστινιακή ζωή, με τις καθημερινές της δυσκολίες και την πολυπλοκότητά της, στα υπό κατοχή εδάφη. Η Νάζαρ, κουρασμένη από τον καταγισμό των ίδιων τηλεοπτικών στερεοτύπων όπου Γης, ήθελε να δουλέψει με παλαιστινιακές ιστορίες διαφορετικές από αυτές που το κοινό συνήθως κάθεται και βλέπει. Απλές ιστορίες, όπου οι Παλαιστίνιοι προσπαθούν να ζουν μια συνηθισμένη ζωή, κάτω από τις εξαιρετικές συνθήκες που επιβάλλει η ισραηλινή κατοχή, που βέβαια δεν μπορούν και δεν πρέπει να αγνοούνται.

Η σκηνοθέτης σπάει στερεότυπα και στάτους κβο. Σε μια εποχή που η αντίσταση στον κατακτητή έγινε συνώνυμο της τρομοκρατίας και των τζιχαντιστών, η Νάζαρ παρουσιάζει έναν Χριστιανό αντιστασιακό. Το πορτρέτο όμως της ισραηλινής κατοχής παραμένει αναλλοίωτο... Χωρίς φανφάρες, η ταινία δείχνει το πώς οι κατακτητές όχι μόνο περιορίζουν την ελευθερία κίνησης και πρακτικά την ίδια τη ζωή των Παλαιστινίων, αλλά τους κατακλύβουν, εκτός από τη γη τους - με τους εποικισμούς - και το νερό τους. Πολύτιμη πάντα στους κατακτητές η βοήθεια των συνεργατών τους, ευυπόληπτοι καθωσπρέπει κύριοι, που πλουτίζουν στα κρυφά κι έχουν και κάποιο μαγαζί για το ξέπλυμα του βρόμικου χρήματος.

Κινηματογραφικές προβολές με ελεύθερη είσοδο για όλους